

## ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА І.Ю. ЛЕВИЦЬКОГО



24 листопада 2013 р. на 82 році життя помер Іван Юрійович Левицький, з ім'ям якого пов'язана ціла епоха в розвитку і становленні кафедри фізичної географії і картографії геолого-географічного факультету імені В.Н. Каразіна, яку на протязі 29 років очолював Іван Юрійович – видатний український картограф, доктор географічних наук, професор, дійсний член Української Екологічної Академії, академік Академії педагогічних і соціальних наук та Російської Академії природничих наук, заслужений діяч науки і техніки України, заслужений професор Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, професор кафедри екології та неоекології екологічного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна.

Народився І.Ю.Левицький на Поліссі, в селі Селець Народицького району Житомирської області. Дід Івана Юрійовича був поважною людиною – священником в Народичах, батько працював учителем початкових класів (довгі п'ятнадцять років був репресований), а мама, Ганна Романівна, яка закінчила лише курси з ліквідації неграмотності (лікнеп), тяжко працю-

вала і мріяла про вищу освіту для свого єдиного сина.

Закінчивши школу, Іван Юрійович у 1950р. вступив до Харківського сільськогосподарського інституту ім. В.В. Докучаєва на факультет інженерів землевпорядкування, де познайомився з майбутньою дружиною, Лідією Федорівною. На п'ятому курсі І.Ю.Левицького запросили викладати аерофотогеодезію до Житомирського технікуму землевпорядкування, а в 1957 році на запрошення декана факультету інженерів землевпорядкування, професора Я.І. Петренка, Іван Юрійович повернувся з Житомирщини і вступив до аспірантури Харківського сільськогосподарського інституту, в якому на протязі 22 років пройшов шлях від асистента – до професора, завідувача кафедри геодезії та картографії. У 1964 році Іван Юрійович успішно захистив кандидатську дисертацію “Сільськогосподарське картографування територій виробничих колгоспно-радгоспних управлінь Полісся УРСР”, а через дев'ять років (в лютому 1973р.), в Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка відбувся захист його докторської дисертації “Наукові основи комплексного сільсько-

господарського картографування Української РСР” на звання доктора географічних наук (науковий консультант, професор М.І. Нікішов). У 1976 р. Вища атестаційна комісія затвердила його у званні професора.

На початку 1979 р. І.Ю.Левицького запросили на посаду професора кафедри фізичної географії і картографії Харківського державного університету, а в 1989р. – обрали її завідувачем. Десять років Іван Юрійович очолював профсоюзний комітет Харківського університету, поєднуючи цю роботу з керівництвом кафедрою, створеною науково-дослідною лабораторією тематичного картографування, керівництвом дипломними і кандидатськими роботами.

Енергія та працездатність Івана Юрійовича вражаючі: - фундатор Харківської картографічної наукової школи; - автор теорії комплексного сільськогосподарського картографування (розробив зміст, принципи проектування і методик створення окремих карт, серій карт і комплексних атласів сільського господарства, як для окремих підприємств даного профілю, так і для адміністративних районів, областей, та республік бувшого Союзу, зокрема Молдавії, Вірменії, Білорусії, Московської області тощо); - зробив значний внесок в становлення наукових основ еколого-природоохоронного картографування

(співавтор тритомного наково-довідкового посібника з атласного природоохоронного картографування, науковий керівник розробки першої в Радянському Союзі серії еколого-природоохоронних карт адміністративної області і великого промислового центру, на прикладі Харківської області і м. Харкова); - за його науковим керівництвом створено перший шкільно-краєзнавчий атлас Харківщини (виданий у 1993р.) в українсько- і російськомовному варіантах; - автор загальносоюзних навчальних програм курсів з геодезії, землевпорядкування, топографії і картографії; - автор і співавтор понад 350 публікацій, в тому числі підручників, навчальних посібників, методичних вказівок, карт і атласів; - ініціатор і організатор проведення у м.Харкові щорічних міжнародних науково-практичних семінарів з безперервної географічної освіти і картографії.

Завжди, скільки його пам'ятаємо він був вимогливий, принциповий керівник, професіонал-картограф, генератор ідей, організатор “від бога”, людина, яка не зраджувала свого слова, не терпіла підлоти і нещирості, яка до своїх учнів відносилась по-батьківськи: лаяла і хвалила, пишалася і допомагала, виховувала і радила, а у важку хвилину могла підставити надійне плече.